

ОБА СЪОТВЕТСТВИЕ, ТОВА "ОТРАЖЕНИЕ" НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ ДРУГО ОСВЕН ФОРМА НА ДВИЖЕНИЕТО, ТЪЙ КАТО НЕГОВАТА ВЪНШНА ПРОЯВА, Т.Е. МЕХАНИЧНИТЕ, ФИЗИЧНИТЕ, ХИМИЧНИТЕ И ДР. ДЕЙСТВИЯ НА ПРЕДМЕТИТЕ СА СЪЩО ДВИЖЕНИЕ.

ОТРАЖЕНИЕТО СЛЕДОВАТЕЛНО Е ОБЩО СВОЙСТВО НА ВСИЧКИ МАТЕРИАЛНИ ПРЕДМЕТИ И ОСОБЕНА ФОРМА НА ДВИЖЕНИЕТО. ТО СЕ ИЗРАЗЯВА В ТОВА, ЧЕ ВСЯКО ТЯЛО ВЪВ ВРЪЗКА С ВЪНШНИТЕ СИ РЕАКЦИИ РАЗВИВА ОПРЕДЕЛЕНИ ВЪТРЕШНИ СЪСТОЯНИЯ, В КОИТО СЕ ОТРАЗЯВАТ ДЕЙСТВУЮЩИТЕ ВЪРХУ НЕГО ТЕЛА. ОТРАЖЕНИЕТО ИМА СПЕЦИФИЧНИ ФОРМИ НА СЪЩЕСТВУВАНЕ, КОИТО СЕ ОПРЕДЕЛЯТ ОТ СТЕПЕНТА НА РАЗВИТИЕТО НА МАТЕРИЯТА. ТАКА НАПР. В НЕОРГАНИЧЕСКАТА МАТЕРИЯ ТО ИМА ЕДНА ФОРМА, В РАСТЕНИЕТО - ДРУГА, В ЖИВОТНОТО - ТРЕТА, У ЧОВЕКА - ЧЕТВЪРТА ФОРМА. ЕДИНСТВОТО ВЪВ ВСИЧКИ ФОРМИ Е ТОВА, ЧЕ КОГАТО ОТРАЗЕНИТЕ ТЕЛА ИЗЧЕЗНАТ, ОТРАЖЕНИЕТО НЕ СЕ ГУБИ ВЕДНАГА И НАПЪЛНО В ОТРАЖАВАЩИТЕ ТЕЛА, А ОСТАВА ДА СЪЩЕСТВУВА В ПОСЛЕДНИТЕ КАТО "СЛЕДА", КАТО "ВЪЗМОЖНОСТ" ИЛИ "ПРЕДРАЗПОЛОЖЕНИЕ". ПРИ ОПРЕДЕЛЕНИ УСЛОВИЯ НА ПОВТОРНО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ ТЕЛАТА, СТАРОТО "ОТРАЖЕНИЕ-СЛЕДА" ДОБИВА ОТНОВЕ АКТУАЛНО-ДЕЙСТВЕН ХАРАКТЕР И МОЖЕ ДА ОБУСЛОВИ ТАКОВА ПОВЕДЕНИЕ НА ОТРАЖАВАЩОТО ТЯЛО, КОЕТО СЕ МОЖЕ ДА СЕ ОБЯСНИ БЕЗ ОСТАТЪК САМО С ПОВТОРНО ДЕЙСТВУЮЩИТЕ УСЛОВИЯ. А СРЕДАТА, АКО ГРАДИРАМЕ РАЗНИТЕ ФОРМИ НА ОТРАЖЕНИЕТО СПОРЕД СТЕПЕНИТЕ НА РАЗВИТИЕТО НА МАТЕРИАЛА, С КОИТО СА СВЪРЗАНИ, ТО НА НАЙ-ГОРНОТО СЪПАСО ПРЯВА ДА ПОСТАВИМ ЧОВЕШКОТО СЪЗНАНИЕ И НЕГОВИТЕ ФОРМИ НА НАУЧНО И УДОЖЕСТВЕНО МИСЛЕНЕ. РАСТЕНИЯТА И ЖИВОТНИТЕ ОТРАЗЯВАТ ОКОЛНАТА СРЕДА КАТО РАЗВИВАТ ОСОБЕНИ ВЪТРЕШНИ СОСТОЯНИЯ, КОИТО ПОД ФОРМАТА НА "СЛЕДА" ОСТАВАТ ДА СЪЩЕСТВУВАТ В ОРГАНИЗМА И УКАЗВАТ ВЛИЯНИЕ ВЪРХУ ПОВЕДЕНИЕТО МУ. ТОВА ПОВЕДЕНИЕ НЕ СЕ ИЗЧЕРПВА НАПЪЛНО С ВЪНШНИТЕ МЕХАНИЧНИ, ФИЗИЧНИ И ХИМИЧНИ РЕАКЦИИ НА ЖИВОТНОТО ИЛИ РАСТЕНИЕТО И НЕ МОЖЕ ДА СЕ ОБЯСНИ БЕЗ ОСТАТЪК САМО С НОВИТЕ УСЛОВИЯ НА СРЕДАТА. КОЛКОТО ПО-НАДОЛУ СЛИЗАМЕ ПО СЪПАСОТА НА ЕВОЛЮЦИЯТА, ТОЛКОВА ПО-ТЪРНИКО СТАВА РАЗЛИЧАВАНЕТО НА ВЪНШНО-ОТВЕТНИТЕ РЕАКЦИИ НА ОРГАНИЗМА ОТ ВЪТРЕШНОТО МУ СОСТОЯНИЕ НА "СЛЕДА-ОТРАЖЕНИЕ". У НАЙ-НИСШИТЕ ОРГАНИЗМИ ВЪНШНО-ОТВЕТНИТЕ РЕАКЦИИ/МЕХАНИЧНИ, ФИЗИЧНИ И ХИМИЧНИ/ СЕ СЛИВАТ ДО ГОЛЯМА СТЕПЕН С ВЪТРЕШНОТО ИМ СОСТОЯНИЕ НА ОТРАЖЕНИЕ. В НЕОРГАНИЧНАТА МАТЕРИЯ ТОВА ПОВЕДЕНИЕ НА ВЪНШНИТЕ РЕАКЦИИ С ОТРАЖЕНИЕТО Е ОЩЕ ПО-ПЪЛНО, НО НАПОЛНО АБСОЛЮТНО И БЕЗ ОСТАТЪК.

ТОДОР ПАВЛОВ СЧИТА, ЧЕ ЗАДАЧА НА ФИЛОСОФИЯТА И НА ЧАСТНИТЕ НАУКИ Е ДА ПРОСЛЕДЯТ ТЕОРЕТИЧЕСКИ, ДА ДОКАЖАТ ЛОГИЧЕСКИ И ДА ИЛЮСТРИРАТ ОПИТНО НЕЗКРАЙНОТО РАЗНООБРАЗИЕ НА ФОРМИТЕ И СТЕПЕНИТЕ, В КОИТО МОЖЕ ДА СЕ ПРОЯВИ ОТРАЖЕНИЕТО.

НЕОРГАНИЧНАТА МАТЕРИЯ Е КРИСТАЛИНА, КОЛОИДНА ИЛИ ПЪН СЪЧЕТАНИЕ НА ЕЗИ ДВЕ ФОРМИ. КРИСТАЛЪТ И КОЛОИДЪТ, КАТО РЕАГИРАТ ~~ОКОЛНАТА~~ ОКОЛНАТА СРЕДА, СЪЩЕВРЕМЕННО ОТРАЖАВАТ ВЪТРЕШНО ТАЗИ СРЕДА. В КОЛОИДА ОБАЧЕ ТОВА ОТРАЖЕНИЕ Е ПО-ПЛАСТИЧНО, ПО-ПОДВИЖНО, ПО-РАЗНООБРАЗНО И ПОРАДИ ТОВА ПО-АКТИВНО. КОГАТО ВЪТРЕШНИЯТ "ОПИТ" НАТРУПАН В КОЛОИДА, Т.Е. КОГАТО ВЪТРЕШНОТО ОТРАЖЕНИЕ НАРАСТНЕ КОЛИЧЕСТВЕНО И КАЧЕСТВЕНО ДО ОПРЕДЕЛЕНА СТЕПЕН И КОГАТО МЕХАНИЧНИТЕ, ФИЗИЧНИТЕ И ХИМИЧНИТЕ ПРОЦЕСИ СЕ УСЛОЖНЯТ СЪЩО ДО ОПРЕДЕЛЕНА СТЕПЕН, ТОГАВА НАСТЪПВА ДИАЛЕКТИЧЕСКИЯТ СКОК/ПРЕХОД/ ОТ НЕОРГАНИЧНИЯ КЪМ ОРГАНИЧНИЯ КОЛОИД, Т.Е. ОТ НЕЖИВАТА КЪМ ЖИВАТА МАТЕРИЯ.

ПО-НАТАТЪК ТОДОР ПАВЛОВ ДАВА КЪСЪХ ХАРАКТЕРИСТИКА НА ОТРАЖЕНИЕТО У РАСТЕНИЕТО, ЖИВОТНОТО И ЧОВЕКА.

РАСТЕНИЕТО РЕАГИРА НА ОКОЛНАТА СРЕДА И Я ОТРАЗЯВА СВОЕОБРАЗНО КАТО ВСЯКО ДРУГО ТЯЛО. ОБАЧЕ ВЪВ ВЪНШНИТЕ РЕАКЦИИ И ВЪТРЕШНОТО ОТРАЖЕНИЕ ИМА НИЩО КАЧЕСТВЕНО НОВО, КОЕТО ГО ОТЛИЧАВА ОТ НЕОРГАНИЧНИЯ КОЛОИД. РАСТЕНИЕТО Е ЦЕЛОСТЕН И УСТОЙЧИВ ОРГАНИЗЪМ, КОИТО СЕ РАЗВИВА И ПРИСПОСОБЯВА, КОИТО НАТРУПВА И ПРЕДАВА НА ПОКОЛЕНИЯТА ПРИДОБИТИ КАЧЕСТВА. ТО ИЗМЕНЯ АКТИВНО КАКТО ВЪНШНИТЕ СИ РЕАКЦИИ, ТАКА И ВЪТРЕШНОТО СИ ОТРАЖЕНИЕ. ТО Е ЖИВ ОРГАНИЗЪМ, КОИТО НОСИ В СЕБЕ СИ ПЪРВАЧНИТА И НАЙ-ДЪЛВОКА ПРИРОДА НА НЕОРГАНИЧНАТА МАТЕРИЯ, ОТ КОИТО Е ПРОИЗЛЕД. ПОРАДИ ТОВА ТО СЕ ПРОЯВЯВА КАТО АКТИВНА СИЛА, КОЯТО ДЕЙСТВУВА ОБРАТНО ВЪРХУ ПОРОДИЛАТА ГО НЕОРГАНИЧНА МАТЕРИЯ, КАТО Я АСИМИЛИРА, ПРЕРАБОТВА И ОФОРМЯВА ПО СВОЕМО. ОТ ТУК СЛЕДВА, ЧЕ СТРУКТУРАТА И ФУНКЦИЯТА НА ЖИВИ ОРГАНИЗЪМ СА ЕДНОВРЕМЕННО ПРОЯВЯВАТ КАКТО НА ВЪНШНИТЕ МАТЕРИАЛНИ УСЛОВИЯ НА СРЕДАТА, ТАКА И НА САМАТА ДЕЙНОСТ НА ОРГАНИЗМА. ОТ ДРУГА СТРАНА ВСЯКИ ОРГАН Е ОРЪДИЕ, ЧРЕЗ КОЕТО ОРГАНИЗЪМЪТ СЕ ОРИЕНТИРА В СВЪТА И БЕЗДЕЙСТВУВА ВЪРХУ НЕГО. ВСЯКИ ОРГАНИЗЪМ И ВСЯКИ ОРГАН ВЪОБЩЕ Е ЕДНОВРЕМЕННО ВЪНШНО-ОБЕКТИВЕН ПРОЕКТ И ВЪТРЕШНО-СУБЕКТИВЕН ПРОЦЕС. ТОДОР ПАВЛОВ ОПРЕДЕЛЯ ТОЗИ ВЪТРЕШНО-СУБЕКТИВЕН ПРОЦЕС